

Lov om Forligsinstitutionen, blot med den Forskel, at Institutionen fremtidig skal bestaa af tre Medlemmer i Stedet for af en Forligsmand og en Stedfortræder. Mit Parti kan ganske tiltræde denne Ændring, idet ogsaa vi erkender, at Antallet af Interessestridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er vokset saa stærkt, at Arbejdet og Ansvarret ved den Mæglingspligt, Forligsmanden har, maa siges at ligge langt over en enkelt Mands Kræfter. Ligeledes vil vi ogsaa gerne medvirke til, at Lovforslaget fremmes saa hurtigt, at den nye Lov kan træde i Kraft den 1. Januar 1922, idet vi fuldt ud slutter os til den højtærede Ministers Ønske om, at Institutionens Omordning kan ske saa betids, at Institutionen i sin nye Skikkelse kan staa færdig til at yde sin Medvirken og Bistand ved Bilæggelsen af de Arbejdsstridigheder, som kan forudses at ville opstaa straks i Begyndelsen af det nye Aar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Reedtz-Thott: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Da jeg har haft den Ære at være Medlem af det Udvalg, som blev nedsat ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 4. Oktober, da dette Udvalg har afgivet en enstemmig Betænkning, og da endelig den højtærede Indenrigsminister ganske har fulgt denne Betænkning og kun føjet en supplerende Bestemmelse til angaaende, hvorledes man skal forholde sig, naar en Forligsmand aagaar ved Døden, kan jeg fatte mig i Korthed.

Den mest iøjnespringende Forskel mellem den nugældende Lov og dette Lovforslag er, at vi ifølge Lovforslaget skal have tre Forligsmand. Dette er begrundet i, at Arbejdet er vokset meget betydeligt, og navnlig i, at Arbejdet er meget koncentreret paa enkelte Tider af Aaret, sammenholdt med den Betragtning, at man ikke ønsker, at Forligsmands-Virksomheden skal være en Hovedbeskæftigelse, men kun en Bibeskæftigelse, hvorfor man naturligvis heller ikke kan fordre en, jeg havde nær sagt, overmenneskelig Anstrenghed af een Mand. Derfor har man foreslaaet tre, og jeg kan fuldkommen tiltræde dette og finder, at det er en fortrinlig Ordning, ogsaa saaledes som den er udformet i Lovforslaget, med en Formand og to Medlemmer, ligeledes Bestemmelserne om, at Forligsmandshvervet skal gaa paa Omgang, og at den enkelte Forligsmand skal kunne optræde i enkelte mindre Konflikter,

medens den samlede Forligsinstitution, de tre Forligsmænd, sammentræder, naar det drejer sig om Konflikter af større samfundsmæssig Karakter.

Der har naturligvis været nogen Uenighed indenfor Udvalget; men Uenigheden er bilagt, og Betænkningen har været enstemmig. Jeg skal blot pege paa enkelte Smaating. I § 2, 3die Stykke, staar der, at Forligsinstitutionen kan forlange Eksemplarer af de kollektive Overenskomster for Organisationerne indsendt. Man har her overvejet, hvorvidt denne Ret til at forlange Oplysninger skulde udstrækkes videre, og om det skulde være et Paabud; men man har ment, at det var nok, at Forligsmændene havde Ret til at forlange det, og man har betragtet det som en Selvfølge, at naar Forligsinstitutionen ønskede andre Oplysninger, f. Eks. om Medlemsantallet og flere mere interiore Bestemmelser i de forskellige Organisationer, saa skulde et saadant Ønske imødekommes frivilligt, men man forudsatte ogsaa, at den Slags Oplysninger blev indsendt.

Vedrørende § 4 har der været en Del Diskussion om Mæglingsforslagets Offentliggørelse, og man er kommet til den efter min Mening meget væsentlige Forbedring, at Mæglingsforslaget kan offentliggøres med Forligsmandens Samtykke. Den Oplæsning, der hidtil har fundet Sted af Mæglingsforslaget, faar flere Ret til at overvære, men man mener der kun at have udformet Praksis; naturligvis er det ikke Meningen, at, hvis Mæglingsforslaget omfatter et meget stort Fag, alle Underorganisationerne skal kunne forlange sig repræsenteret — det vilde være en saa stor Forsamling, at man ikke vilde vide, hvor man skulde rumme den.

Vedrørende § 7 staar der ganske vist i Betænkningen, at Paragraffens Bestemmelser i og for sig maa betragtes som selvfølgelige, og det er meget glædeligt at se, at de er selvfølgelige; men jeg maa dog pege paa, at det er faktisk foregaaede Begivenheder, der har givet Anledning til, at man har tilføjet nogle nye Bestemmelser til denne § 7. Man har for det første givet Paabud om, at Mæglingsforslagene fra Forligsmandens Side skal offentliggøres i deres Helhed, saaledes at man ikke ved at give dem stykkevis kan give de Folk, de vedrører, et forkert Indtryk af, hvad de egentlig indeholder. Saa er der ogsaa den efter min Mening meget vigtige Bestemmelse, at der kun maa afgives rene Ja- og Nej-Stemmer.

Det var kun disse ganske enkelte Bemærkninger, jeg vilde gøre, og jeg skal,